

Klimatrisker och kommersiella fastigheter: Lärdomar och utmaningar för att stärka den finansiella stabiliteten

Cristina Cella, Kent Eriksson, Mark Sanctuary, Valentin Schubert och Ulf Söderström*

Cristina Cella är rådgivare vid Riksbankens avdelning för finansiell stabilitet; *Kent Eriksson* är professor vid Institutionen för fastighets- och byggnadsvetenskap vid KTH och chef för Sustainable Finance Lab; *Mark Sanctuary* är docent vid Institutionen för industriell ekonomi och företagsledning vid KTH och vice chef för Sustainable Finance Lab; *Valentin Schubert* är ekonom vid Riksbankens forskningsenhet; och *Ulf Söderström* är forskningschef vid Riksbanken.

Klimatförändringar medför växande risker för kommersiella fastigheter och, i förlängningen, för den finansiella stabiliteten. I Sverige, där ungefär hälften av bankernas utlåning till icke-finansiella företag riktas till den kommersiella fastighetssektorn, kan fysiska risker som översvämningar, stigande havsnivåer och förstöring av ekosystem urholka värden på säkerheter och förstärka systemiska sårbarheter. En gemensam workshop som anordnades av Sustainable Finance Lab och Sveriges riksbank i november 2025 diskuterade hur klimatrelaterade risker överförs via kommersiella fastighetsmarknader till det finansiella systemet. Denna artikel sammanfattar workshopens insikter om hur man kan stärka motståndskraften i det finansiella systemet genom förbättrade data, bättre samordning av styrning och politiska åtgärder, inklusive stresstester, reglering och förebyggande investeringar.

1 Inledning: Klimatrisker och det finansiella systemets centrala sårbarhet

Kommersiella fastigheter spelar en viktig roll i många ekonomier och har stor inverkan på både den ekonomiska och finansiella stabiliteten. Sektorn påverkar affärsverksamhet, sysselsättning, kreditmarknader och bredare makroekonomiska trender. Finansiell instabilitet har ofta kopplats till utvecklingen på fastighetsmarknaderna.¹ Omkring 51 procent av svenska bankers utlåning till icke-finansiella företag går till kommersiella fastighetsföretag, och ungefär hälften av detta baseras på säkerheter i form av fast egendom. Detta kopplar en stor andel av bankernas balansräkningar direkt till fastighetsvärden och deras marknadsstabilitet. Även om en hög andel säkerställd utlåning erbjuder ett visst skydd, skapar

* De åsikter som uttrycks i artikeln är författarnas egna och ska inte uppfattas som Riksbankens ståndpunkt.

¹ Se till exempel Sun m.fl. (2015) och Campiglio m.fl. (2023).

omfattningen av denna koncentration en potentiell sårbarhet, där en nedgång på fastighetsmarknaderna skulle kunna hota den bredare finansiella stabiliteten.

Dessa samband präglas i allt högre grad av föränderliga klimatrelaterade risker. Allt fler och allvarigare väderhändelser – såsom översvämningarna i Köpenhamn 2011 och orkanen Sandy i New York 2012 – visar hur fysiska klimatchocker kan leda till finansiella förluster. Eftersom kostnaderna för sådana katastrofer fortsätter att stiga måste strategierna för att hantera klimatrelaterade och finansiella risker inom kommersiella fastigheter anpassas.

Mot denna bakgrund anordnade Sustainable Finance Lab och Sveriges riksbank en workshop om ”Klimatrisker och kommersiella fastigheter” i november 2025. Syftet med evenemanget var att fördjupa förståelsen av klimatrelaterade risker, fysiska risker och omställningsrisker inom kommersiella fastigheter samt att främja samarbete mellan banker, försäkringsbolag, offentliga institutioner och den akademiska världen. Målet var att identifiera sätt att stärka stabiliteten inom sektorn för kommersiella fastigheter och den finansiella stabiliteten i ett bredare perspektiv.

Denna artikel sammanfattar workshopens huvudsakliga diskussioner. Den behandlar först kommersiella fastigheters roll för den finansiella stabiliteten och undersöker därefter de viktigaste utmaningarna i hanteringen av klimatrisker, särskilt när det gäller data, styrning och samordning mellan privata aktörer och offentliga institutioner. Den avslutas med en diskussion om åtgärder som skulle kunna öka motståndskraften. Även om fokus ligger på kommersiella fastigheter är många av insikterna relevanta för det finansiella systemet i stort.

2 Kommersiella fastigheter och finansiella exponeringar

Sveriges riksbanks uppdrag inkluderar att bidra till att det finansiella systemet är stabilt och effektivt. Eftersom klimatrisker kan påverka både finansiella institutioner och den reala ekonomin blir de en allt viktigare faktor att beakta (se Sveriges riksbank 2019). I synnerhet kräver bankernas stora exponering mot kommersiella fastigheter noggrann uppmärksamhet (Sveriges riksbank 2022).

Det växande inflytandet från klimatrelaterade risker förvärrar denna exponering. Fysiska risker – såsom stigande havsnivåer och extremväder – och omställningsrisker – såsom strängare koldioxid- och energieffektivitetsregler – kan både minska tillgångsvärden och skapa så kallade strandade tillgångar. Liknande mönster finns i hela Europa, där företagsutlåningen till stor del riktas mot sektorer som bidrar väsentligt till klimatförändringarna. Eftersom en stor del av denna utlåning är knuten till fastigheter står europeiska banker inför både fysiska risker och omställningsrisker, vilket skapar påfrestningar på säkerhets- och kreditkvalitet (se Ceglar m.fl. 2025).

Forskning som presenterades vid workshopen belyste både direkta och indirekta klimatrelaterade riskkanaler. Även med fullt försäkringsskydd upplevde norska hushåll som drabbats av översvämningar en ihållande minskning av bostadsförmögenheten på grund av fallande fastighetspriser – som nådde en topp på cirka 13 000 USD två år efter en översvämning (Espegren m.fl. 2025). Denna omvärdering av risker sänker

säkerhetsvärden och illustrerar hur försäkring ensamt inte kan eliminera direkta finansiella stabilitetsrisker som överförs via fastighetssektorn. Författarna dokumenterar också att hushållens konsumtion minskar, vilket sammantaget kan få betydande konsekvenser för både ekonomisk tillväxt och finansiell stabilitet.

Miljöförstöring kan påverka fastighetsvärden utan att orsaka direkta fysiska skador (Piseddu 2025). I synnerhet har ökning av vattentemperaturen under sommaren i Sverige lett till skadliga algblomningar, vilka visat sig minska avkastningen på bostadsinvesteringar med ungefär 5,5 procent. I Sverige, där bolån utgör 83 procent av hushållens krediter, kan sådana minskningar i säkerhetsvärdet få märkbara effekter på bankers balansräkningar och lönsamhet.

Dessa sårbarheter belyser behovet av bättre data och mätmetoder för klimatrisker inom den finansiella sektorn. De pekar också på ett behov av att kombinera riskbedömningsmetoder som utvecklats för naturvetenskap med de inom finansiell ekonomi.

3 Åtgärder för att adressera brister i data och mätosäkerhet

En robust klimatriskbedömning kräver högkvalitativa, tillgängliga och standardiserade data. De data som krävs för riskbedömning är dock ofta bristfälliga. De största utmaningarna uppstår på grund av osäkerheten i själva problemformuleringen – till exempel att definiera omfattningen av det system som analyseras och att besluta vilka datakällor, mått och processer som ska inkluderas eller exkluderas. Denna tvetydighet komplicerar arbetet med att mäta exponeringar på ett korrekt och konsekvent sätt mellan olika institutioner.

3.1 Osäkerhet kring data

Bedömning av klimatrisker bygger på observerade data, som är föremål för flera källor till osäkerhet. Under diskussionerna på workshopen identifierades fem huvudtyper.

Osäkerhet vid punktmätningar vid mätstationer uppstår på grund av fel på primärsensornivå. Även högkvalitativa instrument kan ge upphov till systematiska eller slumpmässiga fel – till exempel leder vindturbulens ofta till att regnmätare underskattar nederbörden. Slitage på sensorer, felaktig kalibrering eller störningar som djuraktivitet kan ytterligare förvränga mätresultaten. Regelbundet underhåll, kalibrering och spårbarhet bidrar till att hantera dessa problem.

Osäkerhet i härledda data uppstår när målvariabler måste uppskattas utifrån proxy-mått. Flodflöden beräknas till exempel vanligtvis utifrån data på vattennivåer med hjälp av förhållanden mellan vattennivåer och flöden. Dessa förhållanden är ofta icke-linjära och påverkas av faktorer som markfuktighet, vilket leder till osäkerhetsintervall på 10–40 procent i uppskattningarna. Felaktig modellering av dessa härledning kan ge snedvridna hydrologiska prognoser.

Interpolationsosäkerhet uppstår när värden på icke-uppmätta platser uppskattas utifrån observationsstationer som är utspridda. Denna uppskattningsprocess förutsätter att närliggande punkter är starkt korrelerade, men så är ofta inte fallet på grund. Osäkerheten ökar med avståndet till närmaste station och beror på sensornätverkets täthet och den interpolationsmetod som används.

Skalningsosäkerhet uppstår när data som samlats in på en skala tillämpas på en annan skala. Markfuktigheten varierar till exempel kraftigt över korta avstånd på grund av skillnader i jordtyp, vegetation och avdunstning. Att använda en enda punktmätning för att representera ett större område – eller nedskalning av satellitdata – medför fel som kräver avancerade statistiska justeringar.

Slutligen härrör *osäkerheten i datahanteringen* från fel i datalivscykeln, såsom manuella inmatningsfel eller brister i rutinerna. Ett dokumenterat fall handlade om att kontroller av regnmätare hoppades över på helgerna, vilket skapade artificiella luckor i dataregistren. Inkonsekvent formatering, bristfällig dokumentation av koordinater eller förändringar i insamlingsprotokoll över tid kan också skapa fel i långsiktiga datamängder.

3.2 Att överbrygga datagapet: standardisering och tillgänglighet

I Sverige täcker offentliga data från myndigheter som SMHI (Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut) och Myndigheten för civilt försvar (tidigare MSB) högriskområden, men uppgifterna är fortfarande mycket fragmenterade. Analytiker stöter ofta på data som saknar tillräcklig detaljrikedom för analyser på stadsdelsnivå eller som levereras i format som kräver specialkunskaper. Rättsliga begränsningar, anskaffningskostnader och stora filstorlekar begränsar ytterligare skalbarheten för finansiella och försäkringsmässiga riskmodeller. Det finns också fortfarande luckor i täckningen, där endast delar av landet är tillräckligt kartlagda, vilket komplicerar valideringen av modellerna.

Danmark erbjuder ett kontrasterande exempel. Med utgångspunkt i initiativ från 2017–2021 har myndigheterna utvecklat centraliserade plattformar som klimatilpasning.dk, som tillhandahåller kostnadsfria verktyg med hög upplösning för bedömning av översvämningsrisker på adressnivå utifrån havsnivåer, grundvatten och skyfall.

För att ta itu med dessa frågor i Sverige skulle insatserna kunna inriktas på tre områden. För det första standardisera data genom ett enhetligt ramverk och enhetlig täckning över regionerna. För det andra förbättra tolkbarheten med förenklade förklaringar och visualiseringar för icke-expert. För det tredje utfärda tydliga riktlinjer för dataanvändning, inklusive lämpliga tillämpningar och begränsningar.

3.3 Tekniska lösningar och kostnadsbarriärer

Framsteg inom nedskalningsmetoder gör det nu möjligt för forskare att härleda lokal klimatinformation från grova globala modeller. Dessa tekniker ger mer realistiska representationer av regionala mönster, som fungerar som indata för effektmodeller inom stadsplanering och hydrologi.

Högupplösta data på en mycket detaljerad nivå är avgörande för att bedöma lokala hot såsom extrem nederbörd och värmestress. Att ta fram sådana prognoser kräver dock betydande teknisk expertis och ekonomiska resurser.

Artificiell intelligens (AI) erbjuder en möjlig lösning. AI-metoder kan förbättra datatillgängligheten, förfina nedskalningen och förbättra den hydrologiska modelleringen. I flera tillämpningar har dessa metoder minskat systematiska fel i historiska data och matchat eller överträffat noggrannheten hos konventionella simuleringar.

Nya observationstekniker kompletterar dessa insatser. Bildbaserad flödesövervakning – med hjälp av drönare, smartphones och satelliter – mäter översvämnings skala direkt via ythastigheten. Till skillnad från traditionella härledda uppskattningar, som bygger på proxyvariabler, minskar dessa verktyg de osäkerheter som är förknippade med dem.

För tillämpningar på kommersiella fastigheter och finansiella tillgångar måste högupplösta data paketeras i tillgängliga format med garanterad långsiktig tillgänglighet. Att bygga denna infrastruktur kan kräva samarbeten, såsom nordiska partnerskap, för att dela på utvecklingskostnaderna.

4 Befintliga samarbeten kan förbättras

Med tanke på de potentiella effekterna av klimatrisker på det finansiella systemet är en viktig slutsats från workshopen att det behövs ett närmare samarbete mellan beslutsfattare och finansbranschen för att stärka riskhantering, transparens och regleringsverktyg.

4.1 Förbättra ramverken för riskhantering

Europeiska bankmyndighetens (EBA:s) riktlinjer om klimat- och ESG-risker (miljö, socialt ansvar och bolagsstyrning) ger en strukturerad metod för att integrera dessa risker i bankernas strategier, styrning och riskhantering. De kräver uttryckligen att bankerna beaktar fastigheter och säkerheter när de bedömer klimatrisker. Ändå är genomförandet fortfarande ofullständigt, och många institutioner införlivar fortfarande inte systematiskt fysiska risker såsom översvämnings eller stigande havsnivåer i värderingen av säkerheter och finansiell riskhantering.

Ett viktigt tillsynsmål är att förbättra transparensen. Informationsskyldigheten för banker syftar till att skapa en gemensam informationsgrund och göra det möjligt för marknader och myndigheter att prissätta risker mer exakt. Enligt pelare 3 måste banker offentliggöra information om sina fastighetsexponeringar och relevanta energiprestandaindikatorer, såsom EPC-märkningar (Energy Performance Certificate), och klassificera dem efter övergångs- och fysiska riskdimensioner.

4.2 Stresstester och scenarioanalys

Ekonomisk politik kan uppmuntra en bredare användning av klimatstresstester och scenarioanalys. Stresstester hjälper till att bedöma de kortsiktiga effekterna av akuta händelser på kapital och likviditet, medan scenarioanalys ger en långsiktig bild av hur portföljer och affärsmodeller presterar under olika antaganden för klimatomställningen.

Ramverk som EU:s CSRD ([Corporate Sustainability Reporting Directive](#)) och EU-taxonomin kräver att företag beskriver hur de hanterar klimatrisker och använder scenarioanalys, och de utgör en gemensam referens för att definiera miljömässigt hållbara aktiviteter. Även om EU-taxonomin fortfarande är under utveckling bidrar den till att identifiera aktiviteter som stöder begränsning och anpassning, inklusive försäkringsprodukter som uppmuntrar till förebyggande av skador.

Om klimatriskerna ökar och bankernas motståndskraft inte håller jämna steg kan tillsynsmyndigheterna behöva överväga strängare åtgärder. Möjliga alternativ inkluderar högre kapitalkrav eller riskvikter för exponeringar i geografiska områden med hög risk samt riktade makrotillsynsåtgärder, såsom strängare belåningsgränser för fastigheter som är utsatta för översvämningar eller jordskred.

4.3 Incitament och behandlingen av "gröna" tillgångar

I diskussionerna om policyverktyg undersöks hur regleringar kan stödja investeringar i hållbara tillgångar. En diskussionslinje gäller huruvida, och under vilka förutsättningar, en förmånlig kapitalbehandling för vissa "gröna" exponeringar skulle kunna motiveras. Det övergripande målet är att anpassa de finansiella incitamenten till investeringar i förebyggande åtgärder, så att finansiellt kapital i allt högre grad stödjer åtgärder som minskar framtida förluster i stället för att endast finansiera återuppbyggnad efter att skador har inträffat.

4.4 Brister i styrning och samordning

Trots tydliga bevis på behovet av anpassning är genomförandet av riskreducerande åtgärder fortfarande ojämnt. Denna diskrepans är nära kopplad till hur styrning organiseras och begränsningar i finansiering, och för att åtgärda den krävs tydligare mandat och bättre samordning mellan aktörerna. Det finns ett tydligt behov av att bättre samordna naturvetenskapligt baserade riskbedömningar och finansiella riskbedömningar. En central utmaning är att dessa former av bedömning historiskt sett har utförts av separata aktörer och är förankrade i olika analytiska traditioner. Naturvetenskapliga och finansiella riskbedömningar vilar på distinkta epistemologiska och ontologiska grunder, och förlitar sig på olika typer av data, metoder och modelleringsmetoder. Som ett resultat kan risker bedömas parallellt men inte på ett integrerat sätt. Detta pekar på behovet av en mer effektiv samordning mellan naturvetenskapliga riskbedömningsorgan, såsom SMHI, och finansiella riskbedömningsinstitut, såsom Riksbanken.

4.4.1 Kommunernas begränsade befogenheter

Kommuner som Stockholms Stad är centrala för klimatanpassningen eftersom de ansvarar för kritiska tjänster och äger betydande offentlig egendom. Samtidigt ligger det primära ansvaret för att anpassa byggnader hos enskilda fastighetsägare. Kommuner kan vanligtvis ingripa på privat mark endast när ett projekt kan motiveras med att det tjänar ett allmänt intresse.

Denna situation väcker frågor om när det är lämpligt att använda offentliga medel för att minska riskerna för privata kommersiella tillgångar. Det skapar också samordningsutmaningar: åtgärder på grannskapsnivå kräver ofta överenskommelser mellan många privata ägare, vilket kan göra förhandlingarna långa och komplexa. Free-rider-problem är vanliga, eftersom åtgärder som översvämningssvallar eller naturbaserade lösningar ger fördelar för ett större område, inklusive aktörer som inte bidrar ekonomiskt.

4.4.2 Formella ansvarsområden och nationella riktlinjer

För att påskynda den lokala anpassningen, särskilt i stadsområden, kan det bli nödvändigt att anpassa styrningsmodellerna så att kommunerna får tydligare ansvar och effektiva verktyg. Dessa inkluderar dispositionsrätt i definierade områden, förutsägbara finansieringsmodeller och verkställighetsmekanismer som minskar beroendet av rent frivilligt samarbete från privata intressenter.

Nationella riktlinjer kan också förbättra samordningen och minska den administrativa bördan. När varje kommun måste utveckla sina egna antaganden om klimatscenarier och metoder dupliceras insatserna och riskerna kan bedömas ojämnt. Standardiserade scenarier och vägledning skulle göra det möjligt för lokala myndigheter att fokusera mer på konkreta lösningar.

Storskaliga infrastrukturprojekt, såsom kustskydd eller slussportar, överstiger i allmänhet en enskild kommuns finansiella kapacitet. Att behandla dessa investeringar som frågor av nationellt intresse skulle underlätta bredare finansieringsarrangemang. Framstegen hittills har varit relativt långsamma: endast en minoritet av de svenska kommunerna har genomfört systematiska analyser av hur klimatförändringarna kan påverka dem, jämfört med en betydligt högre andel i Norge. Att förtydliga mandaten och lyfta kustskyddet till en nationell prioritering skulle stärka skyddet av högvärdiga kommersiella fastigheter och i sin tur stödja den finansiella stabiliteten.

4.4.3 Försäkringssektorns roll

Försäkringsbolag kan stödja anpassningen genom att gå från att ersätta förluster till att minska risker. Genom riskbaserad prissättning, differentierade självrisker och villkorade täckningskrav kan försäkringspolicys uppmuntra hushåll, företag och kommuner att investera i förebyggande åtgärder såsom översvämningsskydd, motståndskraftiga byggmaterial och naturbaserade lösningar. Försäkringsbolagen har tillgång till framåtblickande riskbedömningsdata som kan ligga till grund för beslut om fysisk planering, infrastrukturutformning och kapitalallokering. Datadelning och samverkan med kommuner och andra intressenter kan förbättra riskhanteringen.

Vissa försäkringsbolag hävdar dock att skalbarheten för sådant arbete begränsas av regleringsmässiga och institutionella hinder. Fragmenterade regleringssystem hämmar standardiserad dataanvändning och gränsöverskridande riskpooling. Försäkringsbolagen har den tekniska kapaciteten och marknadsinflytandet för att stödja anpassning i stor skala, men de begränsas ofta av brister i styrningen och bristfälliga politikåtgärder snarare än av aktuariska eller finansiella innovationshinder.

5 Slutsatser: lärdomar för beslutsfattare

Klimatrisker för kommersiella fastigheter kan utgöra betydande utmaningar för den finansiella stabiliteten. De senaste årens katastrofer i Europa och på andra håll illustrerar de stigande kostnaderna av passivitet, vilket kräver att Sverige går bortom traditionella tillvägagångssätt. Workshopen identifierade flera potentiella möjligheter som kan bidra till att stärka kommersiella fastighetssektorns motståndskraft mot klimatrelaterade risker.

Tillsynsmyndigheterna bör fortsätta att främja en övergång från reparationer efter katastrofer till förebyggande investeringar. Tekniska åtgärder och regleringar räcker inte för att överbrygga handlingsgapet, som beror på begränsningar i styrning och finansiering.

En robust integrering av klimatrisker i finansiella beslut är beroende av standardiserade, högupplösta och tillgängliga data. Den nuvarande fragmenteringen, metodologiska skillnader och flera lager av osäkerhet försvagar bedömningar, stresstester och portföljanalyser. Utan samordnade nationella dataramar och tydligare riktlinjer för användning och tolkning kan finansiella institutioner inte prissätta risker på ett konsekvent sätt. Att stärka datastyrningen är avgörande för att stärka den finansiella motståndskraften. Nationella riktlinjer för dataanvändning och riskscenarier skulle minska dubbelarbete, säkerställa konsekventa bedömningar och hantera problem med fripassagerare, där aktörer drar nytta av andras investeringar utan att själva bidra. Tillsynsmyndigheter bör integrera fysiska risker i värderingen av säkerheter genom stresstester och scenarioanalyser. Krav på transparens – såsom upplysningar enligt pelare 3, CSRD och EU:s taxonomi – utgör en grund för att identifiera exponeringar inom olika sektorer.

Workshopen belyste dessa viktiga utmaningar, men en nödvändig insats är en pågående dialog mellan banker, försäkringsbolag, kommuner, myndigheter och forskare. Fortsatt samarbete kan bidra till att mildra klimatriskerna för kommersiella fastigheter och stödja stabiliteten i det finansiella systemet.

Referenser

Campiglio, Emanuele, Louis Daumas, Pierre Monnin och Adrian von Jagow (2023), "Climate-related risks in financial assets", *Journal of Economic Surveys*, vol. 37, nr 3, s. 950–992.

Ceglar, Andrej, Alexandra Marques, Simone Boldrini, Chiara Lelli, Andreas Toreti, Laura Parisi och Irene Heemskerk (2025), "European banks face significant vulnerability to ecosystem degradation and climate change", *Communications Earth & Environment*, vol. 6, artikel 750.

Espegren, Caroline, Sigurd Mølster Galaasena, Emilia Garcia-Appendini och Mathis Mæhlum (2025), "Weathering the storm: the effects of natural disasters on households under universal insurance", manuskript, november 2025.

Piseddu, Tommaso (2025), "Blooming algae and falling returns on investments. The Swedish housing market in the face of biodiversity risk", Working paper nr 2025:11, Avdelningen för fastighetsekonomi och finans, Kungliga Tekniska högskolan (KTH).

Sun, Libo, Shreidan D. Titman och Garry J. Twite (2015), "REIT and commercial real estate returns: a postmortem of the financial crisis", *Real Estate Economics*, vol. 43, nr 1, s. 8–36.

Sveriges riksbank (2019), "Klimatrelaterade risker är en källa till finansiella risker", fördjupning i *Finansiell stabilitetsrapport 2019:2*.

Sveriges riksbank (2022), "Den finansiella sektorns sammanlänkning med den kommersiella fastighetssektorn", fördjupning i *Finansiell stabilitetsrapport 2022:2*.

APPENDIX – Program för workshopen

Välkomstanförande: Aino Bunge, förste vice riksbankchef, Sveriges riksbank

Session I: Forskningspresentationer

Ordförande: Ulf Söderström (Sveriges riksbank)

Emilia Garcia-Appendini (Universitetet i St. Gallen)

”Weathering the storm: The effects of natural disasters on households under universal insurance”

Diskussion: Christian Thomann (KTH)

Tommaso Piseddu (Stockholm Environment Institute)

”Blooming algae and falling returns on investments. The Swedish housing market in the face of biodiversity risk”

Diskussion: Kent Eriksson (KTH och Sustainable Finance Lab)

Giuliano Di Baldassarre (Uppsala universitet)

”The challenge of unprecedented floods and droughts in risk management”

Diskussion: Øyvind Paasche (NORCE)

Session II: Paneldiskussioner

Panel 1 – Data och mätning

En djupdykning i utmaningarna kring mätning, tolkning och tillämpning av klimatdata för bedömning av finansiella risker

Ordförande: Valentin Schubert (Sveriges riksbank)

Ralf Doescher (SMHI)

Laura Ni (If P&C Insurance)

Ida Westerberg (IVL Svenska Miljöforskningsinstitutet)

Panel 2 – Implikationer för ekonomisk politik

Fokus på aktuella politiska åtgärder inom den privata och offentliga sektorn för att hantera kommersiella fastigheters exponering mot klimatrisker

Ordförande: Cristina Cella (Sveriges riksbank)

Niklas Frykström (Sveriges riksbank)

Rolf Marquardt (Swedbank)

Philip Thörn (If P&C Insurance)

Panel 3 – Vägen framåt

Var finns de viktigaste bristerna i styrning och samordning när det gäller hanteringen av klimatrisker inom kommersiella fastigheter, och vilka politiska eller institutionella åtgärder krävs för att åtgärda dem?

Ordförande: Mark Sanctuary (KTH och Sustainable Finance Lab)

Per Bolund (Stockholms universitet)

Karin Dhakal (Stockholms stad)

Fedra Vanhuyse (Stockholm Environment Institute)

Sammanfattning

Kent Eriksson (KTH och Sustainable Finance Lab)

Organisationskommitté

Cristina Cella (Sveriges riksbank)

Kent Eriksson (KTH och Sustainable Finance Lab)

Mark Sanctuary (KTH och Sustainable Finance Lab)

Valentin Schubert (Sveriges riksbank)

Ulf Söderström (Sveriges riksbank)